

[Ebba Strange]

Det vil jeg gerne være med til at drøfte. Men det giver jo til gengæld den usikkerhed, at vi, hver gang vi skal vedtage en af disse store anlægslove, skal tage stilling til, om offentlighedsloven så skal gælde for den eller ej. Og når vi ikke valgte at foreslå, at bemyndigelserne i loven bliver udvidet, var det, fordi vi syntes, at det var Folketinget, der skulle træffe den beslutning, og ikke ministeren i kraft af en bemyndigelse, hver gang vi stødte på noget, der grænsede op til de emner, vi drøfter her i dag.

Jeg tror heller ikke, at ministeren mener noget andet, når hun siger, at det er vigtigt, at netop de virksomheder, som er nævnt i beslutningsforslaget, skal konkurrere med private virksomheder.

Jeg er helt enig i – og det er i virkeligheden mere Socialdemokratiets og SF's politik, end det er den tidligere regerings politik – at man også skal kunne lave produktionsvirksomheder, som kan gå ind og konkurrere. Det er jeg altså enig i, og det mener jeg vi har taget højde for i bemærkningerne.

I øvrigt vil jeg gerne takke både Fremskridtspartiet og Venstre for den åbenhed, de har vist over for forslaget. Naturligvis er jeg fuldstændig klar over, at Fremskridtspartiet må tage afstand fra de bemærkninger, der står nederst i anden spalte. Der ligger den ideologiske forskel, og sådan skal det være. Men jeg var glad for både fru Birthe Rønn Hornbechs og de herrer Behnkes indlæg her i debatten.

Fru Birthe Rønn Hornbech stillede spørgsmål med hensyn til LO og Dansk Arbejdsgiverforening. Dertil kan jeg sige, at dem vil jeg holde helt udenfor, for dem anser jeg ikke for at være offentlig virksomhed på nogen måde, og det er heller ikke virksomheder i selskabsform. Det er noget, jeg slet ikke vil interessere mig for.

Jeg mener da også, at hvis vi skal videre ad denne vej, skal der nedsættes et udvalg, som arbejder med det. Det er også derfor, vi ikke var i stand til at lave den ændring af offentlighedsloven, som dette her forudsatte, på anden måde end som et beslutningsforslag.

Men jeg tror, at en beslutning herinde fra Folketinget vil give stor genlyd i befolkningen. Og jeg vil gerne sige – nu kan jeg se, at den gule lampe lyser – at når jeg tænker på offentlighed, så tænker jeg mere i de samme baner som de herrer Behnke og fru Birthe Rønn

Hornbech. Så tænker jeg mere på pressens adgang til at få oplysninger og til at skrive om det i aviserne end på alt, hvad vi kan finde på at stille spørgsmål om og få svar på herinde. Det er selvfølgelig også vigtigt, men offentlighedslovens styrke er jo den generelle aktindsigt, og det er netop den, vi gerne vil have disse selskaber omfattet af. Vi tror, det er rigtigt og godt, og vi tror, det vil styrke befolkningens tillid til, at de ting, der bliver besluttet og bliver gennemført, også kan tåle at blive kigget efter i sømmene af en bred offentlighed.

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Kun en bemærkning, som jeg har haft lyst til at gøre et par gange under debatten som en lille korrektion af den måde, mine bemærkninger om A/S Øresundsforbindelsen øjensynlig er blevet opfattet på. Både hr. Tom Behnke og fru Ebba Strange nævnte, hvad vi kan finde på at spørge om herinde. I den forbindelse var det ret væsentligt, at den oplysning, jeg har givet fra regeringen, er, at regeringen vil sende det til Folketinget på eget initiativ, for det er jo rigtigt, at vi i situationer herinde ikke altid kan huske at spørge og navnlig ikke kan vide, hvad vi skal spørge om. Derfor er det nok så vigtigt, at man simpelt hen får den adgang på initiativ af den, der ved, hvad der er.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Jamen det skal Folketinget jo ikke engang takke ministeren for, for der står i ministeransvarlighedsloven, at ministeren af egen drift skal komme med de oplysninger til Folketinget osv., så det er der ikke noget nyt i.

Nej, problemet opstår f.eks. i forbindelse med A/S Storebæltsforbindelsen, hvorfra vi får nogle farvestrålende hæfter med alverdens fotografier af kraner osv., men hvor der nede i nederste højre hjørne på den bageste side er en tabel med nogle oplysninger om, at man har brugt så og så mange milliarder kroner til dit og så og så mange milliarder kroner til dat. Det er de oplysninger, Folketinget får, men de er jo langt fra tilstrækkelige, og ministeren har stadig væk et forklaringsproblem med hensyn til, hvorfor Rigsrevision og statsrevisorer, som ellers har indsigt i alle hjørner og kroge af statslig forvaltningsvirksomhed, skal være afskåret fra at kunne få indsigt i sådanne forhold. Stats-